

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
A Study of the development level of learning in accordance with the
National Higher Education Standards Framework (TQF) by using
teaching styles in subjects that emphasize lectures of undergraduate
students Rambhai Barni Rajabhat University

พอพันธ์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคนิมิตร อรรคศรีวร สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร
พินิภา สมบูรณ์* อติราช เกิดทอง เจนวิทย์ วารีบ่อ

Porphan Sutthiwattana, siravit Koolrojanapat, Nakhimit Akkasriworn, Sawatchai
Sripanomtanakorn, Lita Somboon,* Atirath Kerdthong, Janewit Wareebor

รองศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
อาจารย์ ดร. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์, อาจารย์ประจำภาควิชาทดสอบ
และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

Assoc. Prof of Rambhai Barni Rajabhat University, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat
University Council, Assistant to the President of Rambhai Barni Rajabhat University, Dean of the
Faculty of Education, Lecturer of the Department of Educational Testing and Research,
Faculty of Education
researchlita@gmail.com

Received: June 19, 2018

Revised: October 13, 2019

Accepted: November 13, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดย
ใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ลงทะเบียนเรียนกับอาจารย์ที่เป็นอาสาสมัครในการทำวิจัย
ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม SUI Model
2) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม IK Model 3) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม 5B Model 4) แผนการจัดการ
เรียนรู้ตาม แคะ คั้น คิต คาย ครบ Model 5) แบบบันทึกและรวบรวมผลการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้
การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และคำนวณค่าสถิติพื้นฐานสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาพัฒนาการของผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF โดยใช้รูปแบบการ
สอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย คือ 1) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม
อยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model และ SUI Model 2) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้าน

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พจนันท์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคนิมิตร อรรคศรีวร สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร นิภา สมบูรณ์
อติราช เกิดทอง เจนวนิชย์ วารีป่อ

ความรู้ที่อยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model 3) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model และ 5B Model 4) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ SUI Model และ 5B Model และ 5) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ 5K Model และ SUI Model

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Abstract

The purpose of research were study the level of development of learning outcomes according to the national higher education qualifications framework (TQF) of the undergraduate students of Rambhai Barni Rajabhat University by using the teaching style in the lecture-focused subjects.

The samples used in this research were undergraduate students of Rambhai Barni Rajabhat University who registered to learn from the volunteer instructors. They were derived by a specific sampling. The research instruments were 1) a lesson plan based on SUI Model, 2) a lesson plan based on IK Model, 3) a lesson plan based on 5B Model, 4) a lesson plan based on different ideas, 5) records and collected research.

The research findings were as follows. The results of using the learning style based on TQF were 1) the teaching style leading learners to the ethical and moral development at a very high level was IK model and SUI model; 2) the teaching style leading learners to improve their knowledge at a very high level was IK model; 3) the teaching style making learners improve their intellectual development at a very high level was IK model and 5B model; 4) the teaching style making learners develop the interpersonal skills and responsibility at a very high level was SUI model and 5B model; 5) the teaching style leading learners to develop an analytical skill in number, communication, and technological application was 5K model and SUI model.

Keywords: Research Synthesis, Learner-centered Teaching-Learning Model,
Rambhai Barni Rajabhat University

บทนำ

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจ ทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าว คือ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกัน มากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว 2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการ การศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิต ในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็น ต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่า สามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถ การแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาค การผลิตจริง ทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ ระดับท้องถิ่นและชุมชน และ 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการ รัฐบาลและประชาชนทั่วไป สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี นำโดยนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี พร้อมทั้งคณาจารย์ ได้เตรียมความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงมีนโยบายให้จัดโครงการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเริ่มดำเนินการระยะที่ 1 เมื่อปี พ.ศ.2560 ได้สรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการพบว่าแนวทางที่ดีในการจัดการเรียนรู้รายวิชาบรรยายตามลำดับ คือ แคะ คั้น คิด คาย เป็น Model แคะ คั้น คิด คาย จากองค์ความรู้ที่ได้ทำให้ผู้บริหารและคณาจารย์ต้องการขยายผลไปสู่การดำเนินการระยะที่ 2 ในปี พ.ศ. 2561 แนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แยกเป็น 2 รายวิชาคือ 1) รายวิชาบรรยาย ได้แก่ Model แคะ คั้น คิด คาย ครบ Model IK: Infinity Knowledge 5B Model SUI Model และ 2) รายวิชาปฏิบัติ คือ Model PPP+P KDA Model PC Model SHARE Identity Model

จากองค์ความรู้ที่ได้จากการนำไปทดลองในรายวิชาบรรยายและรายวิชาปฏิบัติ ส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้กิจกรรมดังกล่าวสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้โครงการปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เกิดทิศทางการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างแท้จริง ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้นำผลการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในรูปแบบต่าง ๆ และนำไปใช้และขยายผลต่อไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามที่สภามหาวิทยาลัยได้มีนโยบายและกำหนดแผนพัฒนาอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นมีอาชีพและแข่งขันได้อย่างต่อเนื่อง และประกอบกับยุทธศาสตร์ใหม่

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พอพันธ์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคนิมิตร อรรถศรีวร สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร นิภา สมบูรณ์
อติราช เกิดทอง เจนวิทย์ วารีป้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชโบาย รัชยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเป้าหมายหลัก คือ การนำผลการวิจัยของรูปแบบการสอนโดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทั้งหมด 4 Model มาทำการสังเคราะห์โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

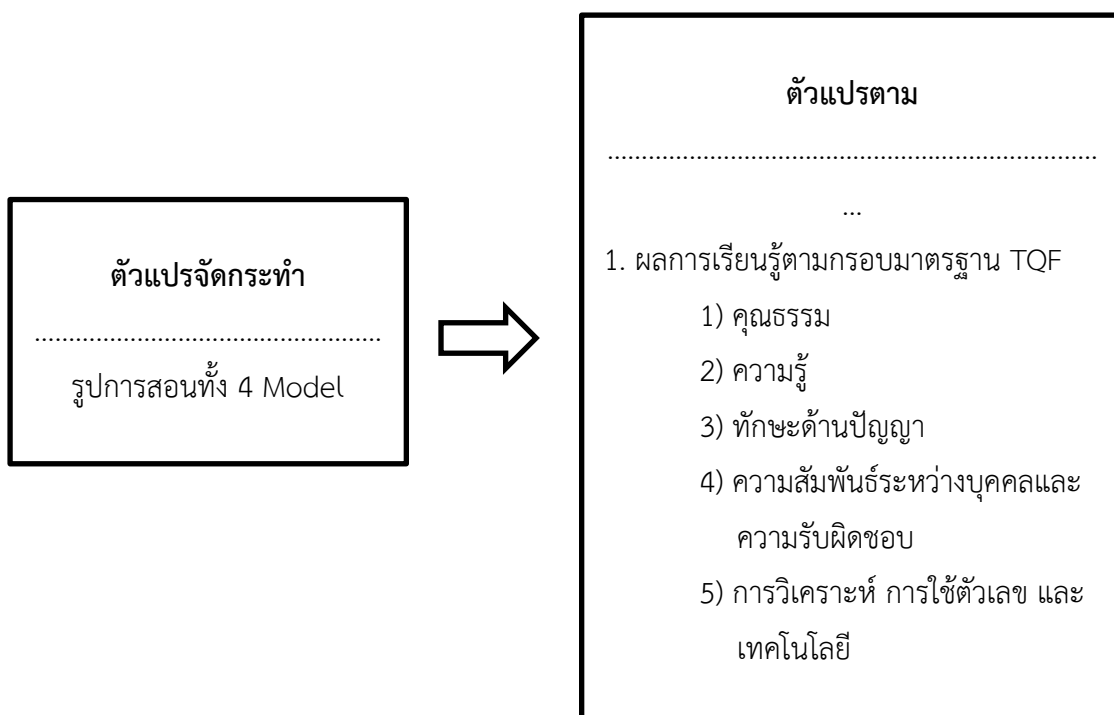
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ลงทะเบียนเรียนกับอาจารย์ที่เป็นอาสาสมัครในการทำวิจัย ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (วรรณิ์ แกมเกตุ, 2551)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในภาคบรรยาย ได้แก่

1. SUI Model
2. IK: Infinity Knowledge Model
3. แคะ คั่น คิด คาย ครบ Model
4. 5B Model

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รายงานวิจัยเล่มนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่สร้างโดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี คือ รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ลงทะเบียนเรียนกับอาจารย์ที่เป็นอาสาสมัครในการทำวิจัย ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (วรณี แกมเกตุ, 2551) โดยมีรายละเอียดรายวิชาที่สอนและจำนวนนักศึกษาในแต่ละโมเดล ดังนี้

1. IK Model ได้แก่ รายวิชาการศึกษาคติชน มีนักศึกษา จำนวน 66 คน รายวิชาการพัฒนาทักษะการฟังและการดู มีนักศึกษา จำนวน 47 คน รายวิชาการเขียนร้อยกรอง มีนักศึกษา จำนวน 61 คน รายวิชาวิธีการสอนภาษาอังกฤษ 1 มีนักศึกษา จำนวน 55 คน รายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวม มีนักศึกษา จำนวน 51 คน รายวิชาหลักสูตรและการสอน มีนักศึกษา จำนวน 19 คน และรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายและระบบกฎหมาย มีนักศึกษา จำนวน 77 คน

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พอพันธ์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคนิมิตร อรรถศรีวิธ สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร นิภา สมบูรณ์
อติราช เกิดทอง เจนวิทย์ วารีป่อ

2. แคะ คั่น คัด คาย ครบ Model ได้แก่ รายวิชาการฝึกและการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล มีนักศึกษา จำนวน 79 คน รายวิชาการจัดกิจกรรมค่ายคณิตศาสตร์ 2 มีนักศึกษา จำนวน 46 คน รายวิชาการเป็นพิธีกรและผู้ประกาศ มีนักศึกษา จำนวน 40 คน รายวิชาเทคโนโลยีการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำสวยงาม มีนักศึกษา จำนวน 9 คน และรายวิชาการอ่านและเขียนโน้ตสากล มีนักศึกษา จำนวน 13 คน

3. SUI Model ได้แก่ รายวิชาการศึกษาแบบเรียนรวมสำหรับเด็กปฐมวัย มีนักศึกษา จำนวน 29 คน รายวิชาทฤษฎีดนตรีสากล ไม่ระบุจำนวน รายวิชาความรู้พื้นฐานทางรัฐศาสตร์ มีนักศึกษา จำนวน 30 คน รายวิชาพิษวิทยาสิ่งแวดล้อม มีนักศึกษา จำนวน 26 คน รายวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีนักศึกษา จำนวน 79 คน และรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 2 มีนักศึกษา จำนวน 88 คน

4. 5B Model ได้แก่ รายวิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มีนักศึกษา จำนวน 32 คน รายวิชาศาสนาเปรียบเทียบ มีนักศึกษา จำนวน 40 คน รายวิชาค่านิยมและโลกาวิวัฒน์ในอาเซียน มีนักศึกษา จำนวน 86 คน รายวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีนักศึกษา จำนวน 29 คน และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีนักศึกษา จำนวน 25 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม SUI Model 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม IK Model 3) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม แคะ คั่น คัด คาย ครบ Model 4) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม 5B Model 5)แบบบันทึกและรวบรวมผลการวิจัยด้วยแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาและวิธีอุปนัยเชิงวิเคราะห์ โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ ตามกรอบการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยการกำหนดกรอบประเด็นในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) การวางระบบข้อมูลโดยการจัดประเภท ประเด็นที่วิเคราะห์ จากนั้นตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ลดทอนข้อมูล สกัดสาระ และสร้างข้อสรุปพร้อมกัน พร้อมกับดำเนินการสรุปภาพรวมของงานวิจัยที่ได้จากแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัยแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลในรูปร้อยละ และดัชนีประสิทธิผล

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพัฒนาการของผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย พบว่า 1) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก และ SUI Model ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับดี ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้อยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยทุก Model ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความในระดับดีขึ้นไป ส่วนคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดีไปจนถึงระดับดี 3) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ IK Model และ 5B Model ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยทุก Model ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับสูงขึ้นไป ส่วนคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีไปจนถึงระดับดีมาก 4) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่

ในระดับสูงมาก ได้แก่ SUI Model และ 5B Model ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดี และ 5) รูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับสูงมาก ได้แก่ 5K Model ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก และ SUI Model ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้เรียนมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี

อภิปรายผลการวิจัย

การสร้างรูปแบบการสอนมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อยกระดับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีทั้งหมด 4 รูปแบบ จำแนกลักษณะการสอน ได้แก่ กลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยายประกอบด้วย 4 รูปแบบ ได้แก่ IK Model, 5K Model, SUI Model และ 5B Model ซึ่งการอภิปรายผลในประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาบรรยาย โดยมีดังนี้ ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาบรรยาย โดยจะพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนหรือดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนนั้น ๆ และขนาดของผล (Effect size) ซึ่งรูปแบบการสอนกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยายมีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) และการเรียนรู้ตามแนวคิดของวิกอทสกี (Vygotsky) ประกอบด้วยวิธีการสอน 4 รูปแบบ โดยแต่ละรูปแบบมีลักษณะ คือ 1) IK Model เป็นรูปแบบการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน โดยผู้เรียนได้คิดและค้นพบวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองสนใจและครูผู้สอนคอยชี้แนะ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองได้เต็มที่ 2) 5K Model เป็นรูปแบบการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาต่อยอดความรู้ โดยผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว โดยจะต้องเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอแนวคิดและการประยุกต์ใช้ความรู้ 3) SUI Model เป็นรูปแบบการสอนที่ในช่วงเริ่มแรกจะเน้นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ จากนั้นผู้สอนจะเริ่มใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อประเมินความรู้เดิมของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการออกแบบการสอนที่คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยกิจกรรมการเรียนรู้เน้นไปในทางสนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน และสุดท้ายจะทำการประเมินว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวังหรือไม่ อย่างไร และ 4) 5B Model เป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมความรู้ด้วยการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเน้นกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม จากนั้นผู้สอนจะทำการประเมินผลงานของผู้เรียนผ่านชิ้นงานและการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งจากการวิเคราะห์ระดับพัฒนาการของผู้เรียน พบว่า IK Model สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญาในระดับสูงมาก หรือผู้เรียนมีพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญาเพิ่มขึ้นจากเดิมตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ส่วน 5K Model สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีในระดับสูงมาก หรือผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นจากเดิมตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และ SUI Model กับ 5B Model สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในระดับสูงมาก หรือผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิมตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป เมื่อพิจารณาขนาดของผลของแต่ละรูปแบบการสอน พบว่า IK Model มีขนาดของผลในด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญาในระดับใหญ่มาก (ค่า t มีนัยสำคัญ) หมายความว่า เมื่อเรียนด้วย IK Model ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด หรือผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน อีกประการ คือ การที่ค่าสถิติ t

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พอนันต์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคินมิตร อรรถศรีวิธ สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร นิภา สมบูรณ์
อติราช เกิดทอง เจนวิทย์ วารีปอ

มีนัยสำคัญแสดงถึงความตรงภายนอกของการวิจัย (External validity) ซึ่งจัดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถที่จะนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาคนอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้เช่นเดียวกัน ส่วน 5K Model และ 5B Model มีขนาดของผลในด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในระดับใหญ่มาก (ค่า t มีนัยสำคัญ) และ SUI Model มีขนาดของผลในด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีในระดับใหญ่มาก (ค่า t มีนัยสำคัญ) บทสรุปสำหรับการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาบรรยายพบว่าสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามกรอบมาตรฐาน TQF ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในแต่ละรูปแบบจะมีความโดดเด่นในการพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ ซึ่งผลการวิจัยเป็นที่ไปตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการ และวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ รวมทั้งโครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายและเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ ทฤษฎีการเรียนรู้นี้เชื่อว่า สมอ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่เราสามารถใช้ในการแปลความหมายของปรากฏการณ์ เหตุการณ์ และสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ ซึ่งการแปลความหมายดังกล่าวเป็นเรื่องที่เป็นส่วนตัว (Personal) และเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Individualistic) เพราะการแปลความหมายของแต่ละบุคคลขึ้นกับการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความสนใจ และภูมิหลังของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน (Jonassen, 1992) จึงกล่าวได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการ “acting on” ไม่ใช่ “taking in” กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจัดกระทำข้อมูล ไม่ใช่เพียงรับข้อมูลเข้ามา (Fosnot, 1992) นอกจากกระบวนการเรียนรู้จะเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมอง (Internal mental interaction) แล้ว ยังเป็นกระบวนการทางสังคมอีกด้วย การสร้างความรู้ด้วยตนเองจึงเป็นกระบวนการทั้งทางด้านสติปัญญา และสังคมควบคู่กันไป และทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ที่อธิบายว่า มนุษย์เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่สำคัญ 3 ลักษณะ ได้แก่ การซึมซับหรือการดูดซึม การปรับและการจัดระบบ และการเกิดความสมดุล โดยการเรียนรู้ผ่านทาง การซึมซับหรือการดูดซึม และการปรับและการจัดระบบ พัฒนาการ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมซับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม เมื่อข้อมูลใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านกระบวนการซึมซับหรือการดูดซึม หากข้อมูลใหม่ไม่สามารถสัมพันธ์กับความรู้เดิมได้ ผู้เรียนจะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น ผู้เรียนจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล โดยใช้กระบวนการปรับและการจัดระบบ จนเกิดความสมดุล เพียเจต์เชื่อว่า คนทุกคนจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาไปตามลำดับขั้น จากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม วุฒิมภาวะ และกระบวนการพัฒนาความสมดุลของบุคคลนั้น (Gredler, 2009 : 57-58) กับการเรียนรู้ตามแนวคิดของวีกอทสกี ((Vygotsky, 1978) ที่เน้นความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล และการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้ก้าวหน้าจากระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่ไปถึงระดับพัฒนาการที่เด็กมีศักยภาพที่จะไปถึงได้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ผู้สนใจควรเลือกรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา อย่างเช่น รายวิชาที่ผู้สนใจสอนเป็นประเภทเน้นการปฏิบัติก็ควรเลือกใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการปฏิบัติ และอีกประเด็นคือ ผู้สนใจต้องรู้มาก่อนว่าต้องการนำรูปแบบการสอนไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านใด

(มี 5 ด้านตามกรอบ TQF) ซึ่งควรเลือกวิธีการสอนที่มีความโดดเด่นในการพัฒนาทักษะด้านนั้น ๆ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีประสิทธิผลและขนาดของผล

2. เนื่องจากขอบเขตด้านประชากรของการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ดังนั้นผลการวิจัยควรถูกนำไปใช้เฉพาะในประชากรกลุ่มดังกล่าว แต่ถ้ากลุ่มเป้าหมายที่ผู้สนใจต้องการพัฒนาผลการเรียนรู้ไม่อยู่ในขอบเขตประชากร ควรนำระเบียบวิธีที่ปรากฏในรายงานการวิจัยไปทำการวิจัยกับกลุ่มประชากรที่ผู้สนใจต้องการพัฒนาอีกครั้ง เพราะผลการวิจัยที่ปรากฏในรายงานการวิจัยไม่สามารถรับรองผลสำหรับประชากรต่างกลุ่มกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากแบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย (One Group Pretest-Posttest Design) ยังมีจุดอ่อนค่อนข้างมาก เช่น มีตัวแปรเกินเข้ามาเกี่ยวข้องทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่ได้มาจากวิธีการสอนโดยตรง แต่เป็นผลเนื่องมาจากตัวแปรเกิน เป็นต้น ดังนั้นมีแบบแผนการทดลองหลายประเภทที่สามารถควบคุมตัวแปรเกินได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้สนใจควรนำแบบแผนดังกล่าวมาใช้ในการวิจัยเพื่อยืนยันความตรงภายใน (Internal Validity) ของผลการวิจัย

2. ควรระมัดระวังการใช้เครื่องมือการวัดผล ซึ่งบางด้านเน้นการสังเกตพฤติกรรม ไม่ใช่แค่แบบทดสอบ ตัวอย่างเช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เป็นต้น ผู้สนใจควรออกแบบเครื่องมือให้เหมาะสมกับการวัดพฤติกรรม นอกจากนี้ควรฝึกใช้ให้ชำนาญ เพราะการสังเกตผู้เรียนหลาย ๆ คน ในหลาย ๆ พฤติกรรมจำเป็นต้องอาศัยความชำนาญในการใช้เครื่องมือ อีกประเด็น คือ สิ่งที่มาควบคุมแบบสังเกต คือ เกณฑ์การให้คะแนน ควรสร้างตัวบ่งชี้ในการสังเกตให้ชัดเจน เป็นสิ่งที่สังเกตได้โดยง่าย

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์
อุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณิ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

Translated Thai References

Fosnot, C.T.,Ed. (1992). *Constructivism: Theory Perspectives and Practice*. New York:
Teacher College Press.

Gredler. M.E. (2009). *Learning and instruction: Theory into practice*. (3rded.). Newjersey:
Prentice-Hall.

การศึกษาระดับพัฒนาการของผลการเรียนรู้ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยใช้รูปแบบการสอนในกลุ่มวิชาที่เน้นการบรรยาย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
พอพันธ์ สุทธิวัฒน์ ศิริวิทย์ กุลโรจนภัทร นาคนิมิตร อรรคศรีวร สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร ฝิภา สมบูรณ์
อติราช เกิดทอง เจนวนิทย์ วารีป่อ

Jonassen, D.H. (1992). *Evaluating constructivist learning. In T.M.Duffy Constructivism and the technology of instruction*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

Office of the Higher Education Commission, Ministry of Education. (2015). *Strategic Planning Process in Higher Education*. Bangkok : Chulalongkorn University Printery.

Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Wanee Kaemkate. (2008). *Research Methodology in Behavioral Sciences*. (2nded.). Bangkok: Chulalongkorn University.